

ตามที่ท่านได้ตัดสินใจยุบสภาเมื่อวันที่ 9 ธันวาคมที่ผ่านมา โดยกล่าวอ้างว่าเป็นการคืนอำนาจให้ประชาชนเพื่อเข้าสู่การเลือกตั้งในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 นั้น ได้เกิดข้อถกเถียงรอบใหม่ในสังคมไทยอย่างกว้างขวางเป็น 2 แนวทางว่า จะเลือกตั้งก่อนการปฏิรูปประเทศไทย หรือเดินหน้าปฏิรูปประเทศไทยก่อนเลือกตั้ง

แนวทางแรกเป็นของรัฐบาลที่เดินตามพระราชกฤษฎีกาการยุบสภาตามรัฐธรรมนูญมาตรา 108(2)ที่กำหนดให้มีการเลือกตั้งภายใน 60 วัน ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางหนึ่งในระบอบรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติในสภากาหนดปกติ แต่ในสภาพการณ์ทางการเมืองที่คุกรุ่นอยู่ในขณะนี้ การดำเนินตามแนวทางของรัฐบาลนอกจากจะไม่แก้ปัญหาแล้ว ยังจะก่อให้เกิดวิกฤติทางการเมืองรอบใหม่

แนวทางที่2 ที่เป็นเจตจำนงของมวลมหาประชาชนผ่าน กปปส.

คือขอคืนอำนาจประชาธิปไตยทางตรงให้กับประชาชนเพื่อดำเนินการปฏิรูปประเทศไทยครั้งใหญ่ก่อนการเข้าสู่การเลือกตั้งตัวแทนตามปกติ โดยมีเหตุผลที่ว่า การคืนอำนาจให้ประชาชนเพื่อไปกาบัตรเลือกตั้งเพียง 4 นาทีแต่สูญเสียอำนาจไปตลอด 4 ปี ซึ่งประชาชนไม่มั่นใจว่าจะเกิดฝันร้ายทางการเมืองซ้ำซากอีกหรือไม่

แม้รัฐบาลจะกล่าวหาว่า การเรียกร้องของกปปส. ที่จะไม่เอาการเลือกตั้งในวันที่ 2 กุมภาพันธ์เป็นการทำลายระบอบประชาธิปไตย

แต่ก็มีข้อโต้แย้งอย่างหนักแน่นว่าการเลื่อนการเลือกตั้งออกไป สามารถกระทำได้อย่าไรรัฐธรรมนูญฉบับนี้

และประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่วนหนึ่งของปวงชนชาวไทยที่ออกมาแสดงตน ในนามมวลมหาประชาชนในวันที่ 24 พฤศจิกายน และวันที่ 9 ธันวาคม 2556 มีเจตจำนงอันแน่วแน่ในการใช้อำนาจทางตรงในการพัฒนา และสร้างเสถียรภาพให้กับระบอบประชาธิปไตย ควบคู่ไปกับการปฏิรูปครั้งใหญ่เพื่อสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างสองนครา ที่เป็นภาคสังคมเมืองและสังคมชนบท อันเป็นต้นเหตุความขัดแย้งแบ่งขั้วทางการเมืองมาหลายทศวรรษจนกระทั่งปรากฏชัดในปัจจุบัน

ในทางกลับกันประชาชนเห็นว่าการที่รัฐบาลเร่งรัดการเข้าสู่การเลือกตั้งตามการตีความอย่างแคบในรัฐธรรมนูญ

เป็นเพียงกลอุบายในการคืนอำนาจทางการเมืองให้กับผู้แทนซึ่งพิสูจน์มาครั้งแล้วครั้งเล่าว่าสร้างความล้มเหลวให้กับระบอบประชาธิปไตยมาโดยตลอด

เป็นวงจรสลับกันไปมาระหว่างการคอร์รัปชันของนักการเมือง และการรัฐประหาร

ประชาชนจึงมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับระบอบประชาธิปไตยควบคู่ไปกับการสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจ

ปัญหาใจกลางที่ทำให้ประชาชนจำนวนมหาศาลลุกขึ้นมาทวงอำนาจทางตรงคือความไม่พอใจสิ่งที่เรียกว่า " ระบอบทักษิณ "

ซึ่งหมายถึงการผูกขาดกินรวบประเทศไทยโดยใช้การคอร์รัปชันเชิงระบบผ่านนโยบายประชานิยมที่สร้างฐานการตลาดทางการเมืองของตน

โดยไม่คำนึงถึงการพังทลายของระบบเศรษฐกิจและความล้มเหลวทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

ดังนั้นความขัดแย้งทางการเมืองอันใหญ่โตมหึมาที่เกิดขึ้นในขณะนี้ จึงไม่ใช่ความขัดแย้งระหว่างพรรคการเมืองใหญ่ 2 พรรค

แต่เป็นเรื่องของความขัดแย้งของประชาชน กับ ระบบคอร์รัปชันที่ฝังรากลึกอยู่ในสังคมการเมืองไทย และถูกขยายให้ใหญ่โตขึ้นด้วยการเมืองเครือข่ายของ "ระบอบทักษิณ"

แนวทางของรัฐบาลที่จะให้มีการเลือกตั้งก่อนการปฏิรูปจะไม่ได้รับการตอบสนองจากประชาชน หากตัวแทนของ "ระบอบทักษิณ" ยังคงอยู่ทั้งเบื้องหน้า (เครือญาติของตระกูลชินวัตร) และเบื้องหลัง (พ.ต.ท ทักษิณ ชินวัตร)

เหตุผลที่ประชาชนไม่ไว้วางใจให้รัฐบาลรักษาการของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรในการจัดการเลือกตั้ง และเป็นเจ้าภาพจัดเวทีปฏิรูปประเทศไทย คือ

1) พ.ต.ท ทักษิณ ชินวัตร ไม่ให้ความเคารพระบอบตุลาการของไทย เห็นได้จากการหนีกฎที่ตัดสินโดยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และความพยายามที่จะผลักดันให้มีกฎหมายนิรโทษกรรมคดีของตนเอง (ทั้งที่ตัดสินเป็นที่สุดแล้ว และที่อยู่ในระหว่างการพักคดีเพราะ พ.ต.ท ทักษิณ ชินวัตรหนีคดี) พฤติกรรมเช่นนี้ไม่ใช่ข้อยกเว้นของนักการเมืองที่ได้ชื่อว่าเป็นรัฐบุรุษ และวีรสตรีอย่าง รัฐบุรุษอาวุโส ปรีดี พนมยงค์, ประธานาธิบดีเนลสัน แมนเดลา, และ ท่านองซาน ซูจี ที่พ.ต.ท ทักษิณ ชินวัตร มักยกตนเทียบขึ้นกับปูชนียบุคคลทางการเมืองเหล่านี้

2) พ.ต.ท ทักษิณ ชินวัตร ไม่ทำตามสัญญาประชาคมในนโยบายสำคัญที่เคยหาเสียง เช่น เคยสัญญาว่าถ้าได้เป็นรัฐบาล

จะฉีกกฎหมายขายชาติ11ฉบับอันเป็นกฎหมายแปรรูปรัฐวิสาหกิจ แต่เมื่อได้เป็นรัฐบาล ก็เตรียมการแปรรูป "ปตท" ทันทีภายใน3เดือนแรกที่เข้ามาเป็นรัฐบาล

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันเสาร์ที่ 14 ธันวาคม 2013 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 14 ธันวาคม 2013 เวลา 21:24 น.

และขายหุ้นปตท. หมดภายใน 1 นาที 17 วินาที และมีความพยายามจะแปรรูป กฟผ.ต่อไปอีก ทั้งที่เคยทำสัญญา 3 ฝ่าย (รัฐบาล , บอร์ดกฟผ.และ สหภาพแรงงานกฟผ.)ว่าจะไม่แปรรูปกฟผ.อย่างเด็ดขาด

โชคดียที่ประชาชนนำคดีฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด และศาลสั่งเพิกถอนการแปรรูป และเดชะบุญที่รัฐบาลทักษิณหมดอำนาจไปก่อน

3) รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ก็เช่นกันที่ หาเสียงว่าถ้าได้เป็นรัฐบาล จะกระชากค่าครองชีพลงมา และยกเลิกกองทุนน้ำมันเพื่อให้มีราคาถูก เพราะเป็นต้นทุนของสินค้าทุกอย่าง แต่เมื่อมาเป็นรัฐบาลก็มีการชะลอการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมันอยู่ไม่เกิน3เดือน จากนั้นก็มีการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมันเพิ่มขึ้น และขึ้นราคาก๊าซหุงต้มเพิ่มขึ้นอีก เป็นเหตุให้ชาวของแพงและค่าครองชีพพุ่งสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนถ้วนหน้า โดยเฉพาะพี่น้องคนยากจนยิ่งเดือดร้อนหนักที่สุด

4) รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรหาเสียงว่าจะสร้างความปรองดอง แก้ไขไม่แก้แค้น คืนความสุขให้ประชาชน แต่เมื่อเข้ามาเป็นรัฐบาลก็มุ่งเน้นการทำให้ประโยชน์ของครอบครัวตัวเองเป็นหลัก ด้วยการผ่านกฎหมายนิรโทษกรรมฉบับสุดซอยในสภาผู้แทนราษฎรในยามวิกาล ซึ่งเป็นการนิรโทษกรรมความผิดทั้งปวงของพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร และรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ตั้งแต่มีนาคม 2547 - 8สิงหาคม 2556 นอกจากการนิรโทษกรรมความผิดทั้งปวงของ พ.ต.ท. ทักษิณแล้ว ยังจะได้เงินที่ถูกยึดจำนวน 46,000 ล้านบาทคืนพร้อมดอกเบี้ย 7.50% ต่อปี

ประชาชนได้ให้โอกาสรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรมาเป็นเวลากว่า

2ปีในการบริหารบ้านเมืองและอดทนต่อการดำเนินนโยบายประชานิยมที่มีการทุจริตอย่างมโหฬาร และสร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศจนแทบย่อยยับ และฟางเส้นสุดท้ายของความอดทนของมวลมหาประชาชนก็คือ กฎหมายนิรโทษกรรมฉบับสุดซอยที่ขัดทั้งหลักนิติรัฐ และนิติธรรม

ตลอดจนศีลธรรมอันดีของประชาชน

5) ประชาชนไม่เข้าใจแนวทางการปฏิรูปของรัฐบาลภายใต้ " ทักษิณคิด เพื่อไทยทำ " ดังจะเห็นได้จากแนวทางการปฏิรูปที่พรรครัฐบาลได้ดำเนินการมาแล้ว กล่าวคือการปฏิรูปรัฐธรรมนูญ รัฐบาลอ้างว่ารัฐธรรมนูญ 2550 เป็นรัฐธรรมนูญของคสช.ที่ไม่เป็นประชาธิปไตย

แต่แนวทางการแก้ไขจึงกลับเป็นการเพิ่มอำนาจเบ็ดเสร็จให้นักการเมือง บั่นทอนอำนาจการตรวจสอบของประชาชน องค์กรศาล และองค์กรอิสระ รวมทั้งองค์กรวิสามัญ เห็นได้จากการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญว่าด้วยที่มาของ ส.ว

เป็นไปเพื่อควมรวมอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติให้อยู่ภายใต้อำนาจของฝ่ายบริหารอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด นอกจากนี้ การให้สัมภาษณ์ของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ที่จะยกเลิกและแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา 67 มาตรา 68 และ มาตรา 190 อันเป็นการสะท้อนทัศนคติการรวมศูนย์อำนาจ

ลดทอนสิทธิเสรีภาพและอำนาจการตรวจสอบของประชาชน ซึ่งสวนทางกับแนวคิดการกระจายอำนาจในระบอบประชาธิปไตยโดยสิ้นเชิง ที่เลวร้ายไปกว่านั้นคือการปฏิรูปประเทศไทยของพ.ต.ท.ทักษิณ หมายถึงการแปรสภาพสมบัติของประชาชนให้เป็นสมบัติของกลุ่มธุรกิจการเมืองแบบผูกขาด

6)การปฏิเสธอำนาจศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยความไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญว่าด้วยที่มาของ ส.ว

ทำให้ประชาชนหมดความไว้วางใจในรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์

ถึงขั้นไม่ยอมให้ทำหน้าที่รักษาการเพื่อจัดการเลือกตั้ง หรือเป็นเจ้าภาพจัดเวทีปฏิรูป

เพื่อคลี่คลายสถานการณ์การเผชิญหน้าดังกล่าว ขอเสนอทางออกจากความรุนแรงดังนี้

1) เรียกร้องจิตสำนึกเสรีของพ.ต.ท. ทักษิณ และ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรในการตัดสินใจถอดถอนจากการเข้ามามีอำนาจทางการเมืองของประเทศไทย ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง ซึ่งเป็นโอกาสที่จะมีการเจรจาทุกฝ่ายเพื่อให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 2กุมภาพันธ์ 2557 อย่างเรียบร้อยและไม่เกิดเหตุรุนแรง

2) ปฏิรูประบบพรรคการเมืองไทยให้เป็นพรรคของมหาชนอย่างแท้จริง ไม่เป็นพรรคของตระกูลหรือกลุ่มเครือญาติของนักการเมืองอีกต่อไป รวมทั้งต้องไม่ตกอยู่ภายใต้การครอบงำของนายทุนที่สนับสนุนพรรค เพื่อให้ประชาชนมีความศรัทธาต่อระบบการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย

3) ถึงเวลาที่พรรคการเมืองต้องดำเนินนโยบายหาเสียงโดยใช้แนวทางการปฏิรูปด้านต่างๆที่ประชาชนเรียกร้องต้องการ ซึ่งไปพ้นจากนโยบายประชานิยมแบบลดแลกแจกแถม และการซื้อเสียงเข้าสู่ระบบการเมือง

4) กปปส. ต้องไม่ผูกขาดอำนาจทางการเมืองในองค์กรที่เรียกว่า " สภาประชาชน " และ " สมัชชาปฏิรูปของมวลมหาประชาชน "

และต้องเปิดโอกาสให้มวลชนทุกภาคส่วน ทุกค่ายความคิดเข้ามามีส่วนร่วมจนเกิดฉันทมติในการปฏิรูปร่วมกัน

แกนนำของกปปส.รวมทั้งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ในปัจจุบันควรพิจารณาตัวเองว่าสมควรตำแหน่งทางการเมืองในช่วงเปลี่ยนผ่านนี้

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันเสาร์ที่ 14 ธันวาคม 2013 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 14 ธันวาคม 2013 เวลา 21:24 น.

เพื่อไม่ถูกรหาว่าการเคลื่อนไหวการเมืองนอกสภาเพื่อมุ่งหวังความได้เปรียบทางการเมืองในระบบ

5) หลังการเลือกตั้ง พรรคการเมืองทุกพรรคควรถือเป็นวาระแห่งชาติในการปฏิรูปประเทศโดยเสนอพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง "

สมัชชาประชาชนเพื่อการปฏิรูปประเทศไทย" เพื่อนำเสนอการปฏิรูปเชิงประเด็น ระดับพื้นที่

และระดับประเทศที่ต้องนำไปสู่การนำเสนอกฎหมายใหม่เพื่อบังคับใช้ให้เกิดความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมอย่างเป็นรูปธรรมในระดับที่น่าพอใจ

ข้อเสนอดังกล่าวจะเป็นจริงได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจอิสระในการตัดสินใจของพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีรักษาการ

ขอฝากคำสั่งเสียของท่านประเสริฐ นาสกุล อดีตประธานศาลรัฐธรรมนูญที่เคยกล่าวไว้ว่า

" ปัญหาของบ้านเมืองบางอย่าง อาจแก้ไขได้โดยไม่ต้องใช้เงินทองเลย เพียงแต่ผู้นำของประเทศต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี โดยการ คิด พูด และทำตรงกัน และชี้ว่าประชาชนในชาติว่า ปัญหาของชาตินั้นอยู่ที่ทุกคนจะต้องร่วมใจกันแก้ไข ด้วยการลด ละ และเลิก "ความเห็นแก่ตัว" เป็นอันดับแรก ยิ่งทำได้มากและรวดเร็วเท่าใด จะสามารถนำพาชาติบ้านเมืองให้รอดพ้นจากภาวะวิกฤตสู่ความเป็นปกติรวดเร็วมากขึ้นเท่านั้น หากไม่แก้ไขความเห็นแก่ตัวก่อนแล้ว เห็นว่าหมดหวัง เพราะไม่มีทางอื่นใดที่จะแก้ไขปัญหาของชาติในเวลานี้ได้ "

อย่างไรก็ตามไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ทุกคนในฐานะประชาชนมีความผืนร่วมกันว่า จะต้องทำการเมืองไทย และทำสังคมไทยให้ดีกว่าวันนี้ให้ได้

ด้วยจิตคารวะ

รสนา โตสิตระกูล

สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพฯ

14 ธันวาคม 2556